

Amoris Laetitia

A HÁZASSÁG SZENTSÉGE

Az Egyházi Törvénykönyv 840. kánonja szerint a szentségek „Krisztus és az egyház cselekményei, jelek és eszközök, melyek kifejezik és erősítik a hitet”.

Krisztus és az egyház cselekményei. Tehát a házasság nem a nő, nem a férfi, nem az emberpár, hanem a nő, a férfi és Krisztus együttes cselekményeként lesz a hit kifejezése és erősítője.

Jel. A jel olyan elsődlegesen érzékelhető valóság, mely egy nem érzékelhető, vagy csak másodlagosan érzékelhető valóságra utal. Többféle jel létezik: 1. Közmegegyezésen alapuló jelek, mint például a KRESZ-táblák. 2. Természetes jelek, mint pl. a sírás, amely a fájdalom jele, vagy a nevetés, amely az öröm jele. 3. Hatékony jelek, amelyek kiváltják a jelzett valóságot. 4. Természetes hatékony jel, mint pl. egy csecsemő mosolya, mert örül, ekkor a csecsemőt figyelő személy szintén elmosolyodik és öröm ébred benne. Ilyen természetes hatékony jel a házasság szentsége.

Eszköz. Valamely művelet elvégzését lehetővé tevő vagy megkönnyítő fizikai, vagy szellemi tárgy. Pl. egy létra lehet a magasba jutás eszköze, az összeadás pedig az aritmetikai műveleteknek egy eszköze. A házasság szentsége a maga sajátos módján fejezi ki és erősíti meg a házastársak hitét. Hit. „A hit az ember válasza az önmagát kinyilatkoztató és önmagát közlő Istennek.” (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 26. továbbiakban KEK) Ez a válasz azt jelenti, hogy az ember éli az Isten által a kegyelemben közölt életet. Ezt az életet ajándékba kapjuk. Istennél az ajándék és az ajándékozó ugyanaz. Az Isten ha ad, nem „valamit” ad, hanem mindig

önmagát adja, jelen esetben önmaga életét, mint ahogy az Jézus Krisztusban tapasztalható.

A házasság szentsége révén a férfi, a nő és Krisztus, közös életük révén képesek megélni a Szentháromság Egy Isten életét, melyet végtelen kegyelme folytán megad az embernek. Ezt az életet az idő és a tér korlátai között élő személy, önközpontúsága és bűnei ellenére a reményben képes megragadni a természetes kegyelem folytán. Ez a remény munkálja bennünk a napi újrakezdést, a megbocsátást, az elfogadást, az önjárandékozást, a meghitt és intim együttlét keresését.

A Szentháromság Egy Isten, aki három személy egy lényegi teljességben, a saját képére teremtette az embert, ezért az ember lényegéhez tartozik a személyi közösség, a személyi egység (vő. KEK 372). Ennek az Isten által, a kegyelemben adott teljes személyes egység elérésének, és az erre az életre való törekvésnek a jele és eszköze – szentsége – a házasság.

A házaseset szent cselekvés, szent játék, melyet a feleség, a férj és Krisztus közösen végeznek, közösen játszanak azért, hogy megtanulják élni az Isten által számukra a kegyelemben felajánlott életet. Így juthatnak el az üdvösségre. Így lesz Isten mindenben

(D. T.)

A lelkigyakorlat

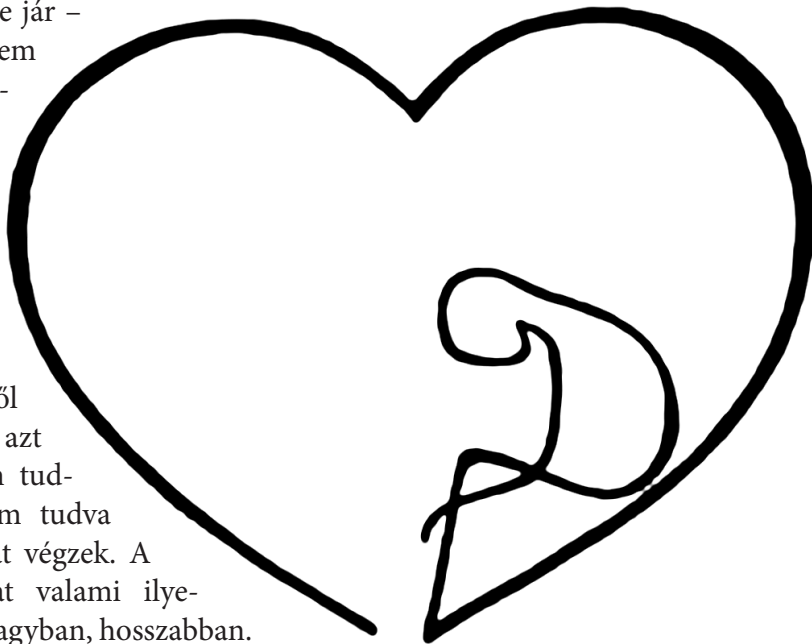
Közeledik a nyár – ilyenkor a legaktuálisabb sarkalatos pont a lelkigyakorlat. Miért is? Hiszen lelkigyakorlatra bármilyen évszakban lehet menni. Igen, de nekem arról, hogy lelkigyakorlat, az jut eszembe, hogy kikapcsolódás, pihenés, feltöltődés. Vagyis nyári vakáció.

Korábban gyakran segítettünk a plébániánkon a jegyesoktatásban. Akkor többek között ezt mondtuk a fiatal házasulandóknak: a jó kapcsolat egyik titka az (sok egyéb titok között), hogy szeretettel, hátalattal szívvel gondolunk egymásra. Én gondolatban gyakran meg-megállok napközben, rágondolok a férjemre, valamelyik gyerekemre: mit csinál éppen, merre jár –

erről meséltem már az imádságról szóló részben. Hátra lépek egy kicsit az életemből, mintegy kívülről szemlélem azt – és közben tudva vagy nem tudva hálaadó imát végzek. A lelkigyakorlat valami ilyesmi – csak nagyban, hosszabban.

Hátra lépek az életemből, elcsendesedek, Istenre figyelek. Ahogyan az ima a lélek napi lélegzetvétele, a lelkigyakorlat az éves szükséges nyári szünet. E nélkül nagyon hamar lemerülnénk!

Mozgalmunk azt javasolja, hogy évente vegyünk részt párban egy lelkigyakorlaton. Máshol ezt a tanácsot halljuk: az igazi feltöltődéshez kell egy hét családban töltött pihenés, egy hét csak ketten, egy hét pedig teljesen egyedül. Hát jó volna, de nem tudom, mennyire reális ez, főleg kicsi gyerekekkel. Régebben azt gondoltam, ha elmegyünk ketten egy lelkigyakorlatra, akkor már nem lesz alkalom csak úgy valami izgalmas „világi” utazásra elmennünk ketten.

Ennyire nem terhelhetjük meg a nagyszülőket, ennyit nem hagyhatjuk másra a gyerekeket. Ma már úgy látom, hogy kapcsolatunknak nagyon jól tesznek a közös lelkigyakorlatok, és persze jó másképp is utazni ketten, de talán mégis az előbbi a fontosabb. Ilyenkor valahogy jobban egymásra hangolódik a lelkünk.

Külön-külön is szoktunk lelkigyakorlatokra járni, és ez is sokat épít a kapcsolatunkon, az egész családi életünkön – nem csak a személyes üdvösségünkön! Azután időnként megyünk együtt is. Sok formája létezik a lelkigyakorlatoknak: csendes, előadás, párban beszélgetős. Mindegyikötök megtalálhatja azt, amelyik nektek a legjobban megfelel. Engem Philippe elcipelt egyszer a jezsuitákhoz egy csendes Szent Ignác-i lelkigyakorlatra. Elvileg még egymással sem beszélhattünk (volna). Én ettől majd megőrültem. Kettőnknek együtt ez nem jött be. Egyedül viszont visszatértem Dobogókőre, és úgy nagyon jó volt. A krízisben lévő pároknak bármilyen közös lelkigyakorlat mentőöv lehet: ismétlem, bármi, ahol a pár egymásra figyel, egymással beszélgetnek: MÉCS-es lelkigyakorlat, Kána-hét. Gondoljatok rá!

Itt most reklámozni szeretném egy kicsit az END által szervezett nyári lelki táborainkat.

Nem teljesen lelkigyakorlat, hiszen visszük a gyerekeinket, nem tudunk teljesen elcsendesedni, kiszakadni a világból. Nem is családos tábor, hiszen nem csak jópofa gyerek- és családbarát programok vannak, hanem lelki feltöltődés is. Ezért lett a neve lelki tábor. Azért, hogy együtt legyünk, jobban megismerjük egymást – de kicsit azért is, hogy kínáljunk egy lehetőséget azoknak a pároknak, akik még nem igazán kóstoltak bele a lelkigyakorlatokba. Jó bevezető lehet ez az igazibb, hosszabb, elmélyedősebb lelkigyakorlatokba.

Tudom, van olyan END-s csoport is, akik közösen vesznek részt lelkigyakorlaton. Micsoda jó ötlet!

Érdemes lenne egyszer akár egy egész END-s alkalmat rászánni a lelkigyakorlat témára. Osszátok meg egymással az ötleteiteket! Mi az, ami nektek segít? Melyik fajta lelkigyakorlat? Mi jó benne? Mi nehéz? Hová szerettek járni? Jó előadók? Helyszínek? Mi változik meg bennetek egy-egy lelkigyakorlat után? (Csak csendben jegyzem meg: ha semmi, akkor érdemes elgondolkozni...) Meséljete el egymásnak egy feladatot, egy élményt, egy lelki gyümölcsöt!

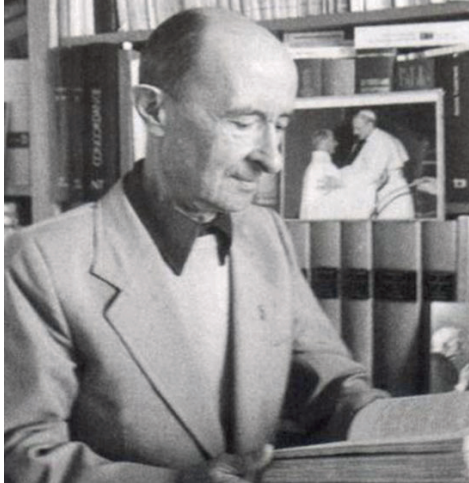
Akkor hát? Találkozunk július 26-án a Balatonon?

(V. I.)

Alapdokumentum

3. Egységes út

A keresztények számára csak egyetlen út lehetséges: Jézus Krisztus, a testté lett ige. „Boldog, aki hallgatja és megőrzi Isten igéjét” (Lk. 11.28).

Az END egyengetni akarja tagjainak azt az utat, amelyen előttük Krisztus jár.

A következőket javasolja tehát:

- adjanak irányt életüknek
- tegyenek konkrét elhatározásokat
- vegyenek részt a csoportok életében (a következő havi hírlevélben lesz kifejtve – a szerk.)

Az életnek irányt adni

A fő irány a szeretet, amelyre Krisztus mutatott nekünk példát. „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. Szeresd felebarátodat, mint saját magadat”. (Mk. 12, 30-31) Ebben a szeretetben növekedni egy egész életre szóló feladat. Az END tagjait ebben

akarja segíteni, és ezért tagjait felszólítja, hogy

Segítsék egymást kölcsönösen az Isten iránti szeretetben való növekedésben:

- életükben biztosítsanak nagy teret az imádságnak,
- rendszeresen olvassák a Szentírást és törekedjenek arra, hogy annak szellemében éljenek,
- mélyítsék el hitbéli ismereteiket,
- gyakran járuljanak a szentségekhez, különösen az Eucharishtiához,
- törekedjenek a házassághoz illő aszkezisra és a keresztény életstílusra.

Segítsék egymást kölcsönösen a felebarátok iránti szeretetben való növekedésben:

- törekedjenek arra, hogy egymásnak igazi társai legyenek a házasságban, egymást meghallgassák, egymással mindent megbeszéljenek, egymás dolgaiban kölcsönösen részt vegyenek,
- törekedjenek arra, hogy gyermekeiket meleg atmoszférában, emberi és keresztényi nevelésben részesíthessék,
- ápolják a vendégbarátságot és legyenek nyitottak,
- lehetőség szerint legyenek tevékenyek az Egyház és a társadalom ügyeiben.

Regulapontok

A tapasztalat szerint az ilyen életirányultságok halott betűk maradnak, ha a gyakorlati életben nem építik be őket. Ezért az END azt javasolja tagjainak, hogy különösen törekedjenek hat

regulapont megvalósítására, és ehhez vegyék igénybe egymás kölcsönös segítségét is:

- Isten igéjének rendszeres hallgatása (Szentírásolvasás)
- mindennapi elmélkedő imádság,
- a házaspár mindennapi közös imádsága, ha lehet az egész családdal,
- a házaspár minden hónapban egyszer

folytasson őszinte beszélgetést (a „magabeszállás vagy leülés órája”)

- a fejlődésre irányultság érdekében célokat kell kitűzni, és az elért eredményeket havonta ellenőrizni,
- évente részt kell venni lelkigyakorlaton, lehetőleg a házaspárnak együtt.

*/Milyen egy END-csoport?/
(M. R. M. és M. Gy.)*

A házaspári és családi ima teológiai vetületei

A keresztény házasság nem csupán a férfi és nő kölcsönös odaadása; hanem a házaspár önátadása Krisztusnak is. Mostantól fogva a párban, aki önmagát adva megnyílik Neki, Krisztus jelen van.

E jelenlét valóságos, már akkor is így van, amikor ketten vagy hárman Krisztus nevében összejönnek, de a házaspár esetében többről és jobbról van szó: egyezés, szövetség jön létre, a szó bibliai értelmében, Krisztus és a pár között. Így szólt hajdan az Úr (Jahve): «Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek», ezt mondja Krisztus is a házaspárnak.

Így a házaspárhoz szorosan kötődve, jelen a pár életében, Krisztus az, akinek a hálaadása száll fel az Atyához, közbenjár a hitvesekkel együtt és általuk az egész világért...

Amíg nem emelkedünk fel idáig, nem érhetjük meg igazán a házastársi imát. Szükségessége és nagysága csak a házasság szentségének perspektívájában tárul fel. Összefoglalva, amikor Krisztus szentségileg egyesít egy férfit és egy nőt, egy szentélyt alapít, a keresztény házaspár szentélyét; és itt ünnepli majd e házaspár által és velük együtt a fiúi dicsőítést, imádást és közbenjárást, amelyet létre akart hozni a Földön...

Hányszor megláttam már ezt a kötelet a házastársi ima és a házasság szentsége között!

Tanúskodik erről e négy rövid mondat, különböző házaspároktól: « A házastársi imában mintha újra házasságot kötnénk », « Meghosszabbítása házasságunk szentségének », « Egyik oka, hogy vagyunk, hogy fenntartja bennünk a szentségi házasság kegyelmét ». És végül: « Mintha minden este újra kimondanánk a szentségi, boldogító igent ». Hát nem kitűnő teológia ez?...

És a családi ima? A pár nagyon gyorsan családdá válik. A házastársi ima ekkor természetesen kiteljesedik családi imává. Nem azt mondom, hogy a családi ima helyettesíti a házastársi imát, de a házastársi ima kiteljesedik családi imává. Fontos a különbség! Azt jelenti, ahhoz, hogy megragadjuk a családi ima mély jelentőségét, a házaspár imájából kell kiindulni.

A házaspár az Egyház sejtje, mint mondtuk, az Egyház életéből él: a kis sejtnek, mint az Egyház egészének az elsődleges funkciója az istentisztelet. Nem feledkezem meg arról, hogy a párnak hasonlóan van egy másik jellemző, különleges funkciója: a nemzés, a teremtésben való részvétel. De e nemzés lényege nem érthető meg az istentiszteleti küldetés nélkül. Megmagyarázom.

A termékenység alapvető célja egy keresztény házaspárnál az, legalább is az kellene hogy legyen: "Lélekben és igazságban imádókat nemzeni és nevelni", hogy a Földön folytatódjék az igaz Isten imádása. De arra várakozva, hogy a gyermekek átvegyék a stafétát és saját családot alapítsanak, íme a házastársi ima összekapcsolja őket, majd nekik köszönhetően kiteljesedik családi imává, mint ahogy az éltető nedv a fatörzsről az ágak felé jut, hogy virágot és gyümölcsöt hozzanak. A házastársi imát elfoglalják a gyermekek, hogy az Úr dicsőségét énekeljék az egész világon. Így érve, a családi ima valóban sokkal több, mint egy meghatározó szokás: valójában a keresztény család elsődleges, legfontosabb, alapvető cselekedete. Ez különbözteti meg a keresztény és a nem keresztény családot.

(M. R. M. és M. Gy.)

Zarándoklat

A IX. END által szervezett éjszakai zarándoklat, mint minden évben a váci vonatállomásról indult. Sajnos az időjárás előrejelzés sokakat elrettentett, de így is Lelkes Gergő (főszerző) feljegyzései alapján 27-en maradtunk, akik minden körülmény ellenére neki szerettek volna vágni ennek a túrának.

Sajnos END-sek kevesen voltunk, ha jól számoltam, pont az 1/3-át tettük ki a társaságnak, akik, mint később kiderült Bakonyszentlászlóról, Szobról, Perbálról, Verőcéről, Budapesttről, Márianosztráról, Vácról, Kállóról, s még egyéb helységekből érkeztek. A zarándoklat első része járművekkel zajlott, először Vácról elvonatoztunk Szobra, onnan pedig busszal közelítettük meg Márianosztrát. Bár az előrejelzések esőt mondtak, s volt, aki ezt személyesen is megerősítette, az égiek kegyesek voltak hozzánk. Mikor a buszmegállótól a templomig gyalogoltunk fel, akkor csepergett egy kicsit az eső, de mire felértünk, már el is állt. Philippe, aki eddig mindegyik zarándoklaton ott volt, még otthon bizonygatta Ildikónak, hogy nem lesz eső, hiszen még sohasem volt egyik zarándoklaton sem.

Ildikó meg is jegyezte, hogy mégsem volt igaza, de erre Ő viccesen csak annyit mondott, hogy ez nem is eső. A helyi mise után az időközben

Verőcéről megérkező Fejérdy Áron atya nekünk, zarándokoknak is tartott misét a gyönyörű kegytemplomban. Mise után a korábbi hagyományokhoz híven a templom előtt körbe álltunk, s mindenki elmondhatta, milyen szándékokért szeretne zarándokolni. A csapathoz csatlakozott Márianosztráról András atya a testvérével, így a létszámunk 29-re növekedett. Az egyik résztvevő egy idősebb úr Kállóról, aki már tavaly is zarándokolt, egy gyönyörű kereszttel érkezett, s ezt végig minden akadály ellenére előttünk vitte. Ő elmondta, hogy tavaly azért zarándokolt, hogy gyermeke kapjon gyermekáldást. A zarándoklat olyan jól sikerült a számukra, hogy most ikreket várnak. Ezért viccesen mondták is neki, hogy a nappali zarándoklat is bőven elég lett volna.

Miközben a szándékokat soroltuk, eleredt az eső, de ez láthatólag senkit sem zavart igazán. Ki-ki jobban magára húzta a kabátját, majd behúzódtunk a kegyhely kapujába. Mire indulásra készen álltunk az eső is elállt, s ettől kezdve nem volt rá gondunk. Philip-pnek végül mégiscsak igaza lett 😊. Az első etap a kismarosi nővérek gyönyörű rendházáig tartott. Közben-közben azért megálltunk, s elméltünk, illetve igyekeztünk nem elcsúszni az amúgy igencsak síkos terepen. Először 1 ½ órás hegymenet után álltunk meg egy gyönyörű dombtetőn, ahonnan még sötétben is látszottak a helyiek elmondása szerint a márianosztrai kegytemplom, a visegrádi várhegy oldala, Kóspallag, valamint Vác fényei. Itt kaptuk Gergőtől az első elgondolkodtató kérdést, aminek átgondolására 1 ½ óránk volt.

A kérdés a következő volt: tudod, hogy a mai az utolsó napod, mit mondanál 5-10 mondatban annak, akit szeretsz. Ezt párok egymást közt beszélheték meg, illetve, akinek nem volt ott a házastársa, azok ad hoc társukkal. Egészen Kóspallagig volt időnk ezen elméltünk, illetve átbeszélni. Engem Áron atya mellé sodort az élet, s nagyon mély beszélgetés kerekedett ki belőle. A dombtetőről szépen lassan, a fejlámpáinkkal világítva, mint megannyi kis szentjánosbogár ereszkedtünk alá a csúszós hegyoldalon.

Kisvártatva megérkeztünk Kóspallag főterére, ahol kicsit megpihentünk, s mindenki elfogyaszthatta a vacsoráját. Eszter sós, illetve édes süti-jével traktáltam az embereket, míg mások pálinkát töltöttek belénk. Bár nem volt hideg, azért jólesett a szívmegelő. Innen már lelkieken és testiekben is feltöltődve indultunk tovább. A kis aszfaltos utas etap után újra rátértünk az erdei útra. Itt találkoztunk először komolyabb akadállyal egy patak formájában, de szerencsére nem duzadt meg annyira, mint azt Gergő előre jelezte. Ő úgy készült, hogy még akár hidat is kell építeni, de hála Istennek, erre nem került sor. Volt, aki előrelátó volt, és gumicsizmában érkezett. Szerencsére azért a helyzet nem volt ennyire tragikus. Azért is került ez szóba, mert Ildikónak és Philippe-nek hála, akik törték nekünk az utat, kicsit gyorsan haladtunk, s Gergő nem szeretett volna túl korán Kismarosra érni. Szegény nővéreknek így is elég korán kellett kelniük miattunk, hát még ha előbb is érkezünk, mint ahogy előre megbeszéltük. Remélte, hogy a patak kicsit megfékezi a gyors előrehaladásunkat, de nem így történt. Még a patakos kaland előtt Kóspallagot elhagyva egy tisztáson megkaptuk a második kérdésünket.

A kérdés a következő volt: tudod, hogy a mai az utolsó napod, mit mondanál 5-10 mondatban magadnak.

Ez már nehezebb kérdésnek ígérkezett, így erről én személy szerint nem is beszélgettem az engem körülvevőkkel, de úgy tűnt ez másoknak sem sikerült annyira.

Mindenesetre beszélgetve, egymást erősítve, gondolatinkba merülve, viszonylag gyorsan meg is érkeztünk a nővérekhez. Itt nagy szeretettel fogadtak bennünket. Jólesett megszabadulni a bakancsainktól, s kicsit mezítláb, vagy papucsban járni. A nővéreknél végre a kápolnában le tudtunk egy kicsit ülni, s csöndben hálát adni. A hálaadásunkat, Caffarel atya imájával zártuk, mármint csak azok, akiket nagy buzgóságukban nem nyomott el az álom. A nővérek étkezőjében már várt minket az a terül-terül asztalkám, amit Edina készített nekünk elő még a zárandoklat előtt. Habár mindenki derekasán fogyasztott, mégis kifogott rajtunk a mennyiség. Itt sajnos többen lemorzsolódtak a társaságból, de örültünk, hogy eddig együtt lehettünk, s örültünk azoknak, akik maradtak velünk. A korábbi tapasztalatoknak hála, készültünk más cipővel is, mint bakancssal, hiszen Kismarostól Vácig már aszfalton vitt az utunk. Itt a vezetést már mások vették a kezükbe, s csak úgy repültünk Vác fele. Edinának hála a bűdös bakancsaink sem a vállunkat nyomták a hátralévő út során, hanem ő kocsival elszállította a végállomásra. A sebességünk megint csak nem volt megfelelő, ezért

ahol lehetett kicsit lassítottuk az élen járókat. A Regőczy kápolna, ahova igyekeztünk, ½ 6 előtt nem nyitott ki, így azelőtt semmiképpen sem volt érdemes odaérni. Még így is jól megnehezítettük Viki, Sanyi és Edina dolgát, akiknek csak pillanatokot hagytunk arra, hogy a reggeliztetésünkre felkészüljenek. De így is nagyon ott voltak és mindent a fenekünk alá tettek. Ezúton is köszönjük minden segítőknek! Utunk utolsó fázisában rózsafüzérezteztünk, ami számomra azért is volt fontos, mert én egy zárandoklatot korábban el sem tudtam volna másként képzelni, mint végig imádkozva. Ez másfajta út volt, de ettől még ugyanolyan értékes, vagy talán még inkább az. Sok beszélgetéssel, csönddel, mélyebb gondolatokkal. Bár fáradtnak nem éreztem magam személy szerint a zárandoklat alatt, mégis jó volt megpihenni a Regőczy kápolnában, s belehelyezkedni abba a miliőbe, ahol egykor az Isten vándora nevelte a "Sasfókákat", s megérte letartóztatását. Bár fáradtan, de ki-ki ment a saját útjára, valahol kipihenni az éjszakai fáradalmakat. Nagy élmény volt, s míg eddig csak vágytam arra, hogy egyszer eljuthassak ide, most már teljes bizonyossággal tudom hirdetni, hogy ez egy olyan út, amire mindenkinek el kell jönnie.

Köszönöm, hogy ott lehettem, s végigélhettem ezt a testi, lelki erőpróbát! 😊

(T. B. és T. E.)

2017 tavasz - nyár eleje

Március 27 - bordeaux-i szektor lelki gyakorlata, ahol az összegyűlt tagok gyermekeinek imaiskolát hoztak létre. Március 27-én Libanonban tartottak egy gyönyörű lelki gyakorlatot.

†††

Március 31-én A Zöld-foki-szigetek felelősei azért találkoztak, hogy a folyamatosan növekedő közösség bővülésének teendőiről egyeztessenek.

†††

Április 3-án Jacinto Farias atya, az ERI lelki tanácsadója egy spanyol END-ek által szervezett találkozón a lelki tanácsadók szerepének fontosságáról beszélt a csoporton belül.

†††

Április 14-én Tó és Zé Moura Soarest audiencián fogadta Dom Manuel Clémente bíboros, lisszaboni pátriárka, akit felkértek, hogy ő legyen a fatimai találkozó záró miséjének főcelebránsa. A bíboros örömmel fogadta a felkérést.

†††

Április 22-én Tó és Zé Moura Soares vezetésével a ferences nővérek Lisszabon melletti házában Linda-a-Pastora gyűltek össze a munkacsoportok vezetői, hogy előkészítsék a nagy találkozót.

†††

Április 26-án ünnepelték a Dominikai Köztársaság END tagságának 30. évfordulóját.

†††

Április 26-án nyitottak egy blogot Caffarel atya szentté avatási eljárásának előremozdítása érdekében.

†††

Április 28-án Kelet-Brazília tartományban nemzeti imapot szerveztek Caffarel atya kanonizálásának előmozdításáért.

†††

Április 28-29-30-án Belgiumban a hagyományosan az új csoportoknak szervezett hétvégén 3 új csoport vett részt. Május elején a portugál szuperrégió vezetői és a lelki tanácsadójuk Mozambikban járt.

†††

Május 4-én a brüsszeli apostoli nuncius Kasujja öeminenciája fogadta a belga szuperrégió vezetőit, valamint a lelki tanácsadójukat.

A libanoni END-ek szép kezdeményezést indítottak el májusban, 2-2 házaspárt küldenek a sérült házaspárok, valamint a nehézségekkel küzdő családok mellé.

†††

Május 13-án ünnepelték Brazília END tagságának 67. évfordulóját.

†††

Május 21-én zárandoklatot tartottak Dél-Braziliában, Aparecidában, amelyről interjú is készült a résztvevőkkel.

†††

Május 27-én XV. alkalommal tartották meg Lengyelországban, a varsói Mária-kegyhelyen az éves zárandoklatukat a lengyelek, illetve a szuperrégióból érkező szlovákok, ukránok, fehéroroszkok, csehek, magyarok. Ezen az eseményen részt vett az ERI néhány tagja is, valamint libanoni francia és belga házaspárok is.

†††

Május 24-én jelentették be, hogy ez év december 8-9-én Párizsban nemzetközi konferenciát rendeznek Caffarel atyáról.

†††

Május 29-én ünnepelte Peru END tagságának 30. évfordulóját.

†††

Június 21-én 15 órakor Périgueux-ben helyezték örök nyugalomra Hervé de Cornt, aki feleségével, Genevieve-vel együtt fáradhatatlan tagja volt az END-nek.

†††

Június végén az eurázsiai zóna vezetői Paul és Helena Ausztráliába látogattak.

†††

Június 28-án autóbalesetben életét vesztesette Anina Martinelli az olasz szuperrégióból, akit férjével együtt a fatimai találkozó megszervezésével megbíztak.

Június végén To és Zé Rómába látogatott, hogy találkozzon Paléri atyával, aki Caffarel atya kanonizációjáért felelős.

†††

Július 14-én 62 éves korában meghalt Bernard Bancelin, aki feleségével, Anne-nel a Franciaország-Luxemburg-Svájc szuperrégió észak-nyugati régiójának volt felelőse.

†††

Július 23-28. között nemzetközi kollégiumot tartottak Braziliában Flórianópolisban.

(T. B. és T. E.)

A házastársak „azt akarják, hogy a házasság szentsége által megszentelt szeretetük - az Úr dicsérő énekévé válják.”

„...a házasság szentsége által megszentelt szeretetük...”

A szentség: Isten visszavonhatatlan szeretetének jele és eszköze.

A szentelés: elkülönítés a profántól. A hétköznapi, a mindennapok világából kiemelt, a megkülönböztetett egyedi valóságba való helyezés.

Tehát visszavonhatatlanul örökre szeretem; és úgy szeretem, ahogy csak én tudok szeretni; úgy szeretem, ahogy csak őt lehet szeretni. Ennek nincs alternatívája számomra, mert immár ez az életem.

Ezt a szeretetet immár semmiféle evi-lági történés, változás, esemény, körülmény nem másíthatja meg és nem lehet rá befolyással.

A házastársak „azt akarják, hogy a házasság szentsége által megszentelt szeretetük - az Úr dicsérő énekévé válják.” Az Úr dicsérő éneke Mária éneke (LK1,47-55), Hanna éneke (Sámuel 2,1b-10), a megszentelt életűek éneke, azok éneke, akik befogadták és élték az Isten áldását.

Nem a maguk erejéből, alázatuk és kicsivé válaszuk által az Isten művelt általuk nagy dolgokat.

(D.T.)

Eseménynaptár

2016/2017. év

2017. szeptember	városi elköteleződési alkalmak
2017. október 13–15.	Felelős képzés
2017. november 17–19.	Városfelelősök találkozója Lengyelországban
2017. október-november	Papi találkozó
...	
2018. július 16-21.	Nemzetközi találkozó - Fatima

Írta, összeállította:

Dóka Tamás gyömrői plébános	2-3., 14. oldal	(Gyömrő)
Vass Ildikó	4-5. oldal	(Vác)
Mihajlikné Ronkay Margit és Mihajlik György	6-7. oldal	(Vác)
Mihajlikné Ronkay Margit és Mihajlik György	7-8. oldal	(Vác)
Tomka Eszter és Barna	8-9., 12-13. oldal	(Gyömrő)
Korrektúra:	Rapavi Dóra	(Vác)

Impresszum

Kiadja:	END
Kiadásért felelős:	Tomka Barna
Megjelenik:	elektronikus terjesztésben, kéthavonta
Szerkesztőség címe:	2600 Vác, Molnár u. 6.
e-mail:	hazasparok@e-n-d.hu
Web:	www.e-n-d.hu